

[Stinus.]

mellem USA og Kina, som også hr. Per Hækkerup var inde på, samt om tidspunktet for optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam.

Optagelse af diplomatisk forbindelse mellem Danmark og Nordvietnam bringer altså efter vor opfattelse ikke freden i Sydøstasien ét skridt nærmere. Det gør derimod efter al sandsynlighed kontakten mellem præsident Nixon og den kinesiske regering. Den udvikling, denne kontakt vil sætte i gang, er der grund til at følge med opmærksomhed. Det er næppe for stærkt at sige, at der med den amerikansk-kinesiske kontakt er sket vældig acceleration i udviklingen, der ikke kan undgå at få afgørende betydning for situationen i Sydøstasien. Muligvis kan vor forbindelse med regeringen i Hanoi blive en lille brik i dette store spil. Lad os drøfte dette med Norge og se, om vi i fællesskab kan gøre noget, der fremmer freden. Det radikale venstre ønsker en snarlig optagelse af den diplomatiske forbindelse med Nordvietnam, men tidspunktet umiddelbart før et folketingsvalg er dårligt valgt, medmindre det som tidligere antydet er valgt af helt andre årsager end interesse for Vietnam.

Det må være efter valget, regeringen skal tage endelig stilling til spørgsmålet om tidspunktet for optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam. Til den tid kan der også foreligge nærmere oplysninger om de norske synspunkter. I øvrigt mener vi, at det må blive en opgave for regeringen efter valget at få knæsat det princip, at Danmark optager diplomatisk forbindelse med alle faktisk eksisterende stater. Så vil det én gang for alle være slut med en uværdig partipolitisk udnyttelse af dette spørgsmål.

Gert Petersen: Inden jeg går ind på forslaget, kunne jeg egentlig godt have lyst til at spørge hr. Stinus fra det radikale venstre, om det radikale synspunkt, som vi så ofte har hørt om, og som er en vældig god undskyldning for ikke rigtig at tage standpunkt til noget som helst, nemlig at Danmark skal optage diplomatisk forbindelse med alt, hvad der eksisterer og kalder sig stater, også betyder, at Danmark skal optage diplomatisk forbindelse med oprørs-

regeringen i Rhodesia, den hvide fascist-regering, som jo i og for sig sidder ganske stabilt, men som jeg da ikke ville drømme om at tilråde Danmark at optage diplomatisk forbindelse med? Det samme gælder i øvrigt også Chiang Kai-sheks styret på Formosa. Sandheden er, at denne lette radikale udvej ikke kan anvendes — af fornuftige folkeretlige grunde. Vi ville komme ind i vældige konflikter i De Forenede Nationer, hvis vi bare indlod os på det, og den ville være i allerhøjeste grad umoralsk og forkastelig.

Må jeg så sige med hensyn til det konkrete forslag, at vi fra socialistisk folkepartis side naturligvis er tilfreds med, at forslaget er fremsat, og vi ser det meget gerne vedtaget allerede i denne omgang, inden folketinget opløses. Blicher det ikke vedtaget, vil det i hvert fald have demonstreret — og dér kan man vel godt tage hr. Stinus' tale til indtægt — at der i et kommende folketing vil være et klart flertal for hurtig anerkendelse af Nordvietnam. Det vil forpligte et kommende folketing til at foretage denne anerkendelse.

Der er en grund mere, som gør, at vi støtter forslaget, nemlig at det distancerer Danmark fra USA. I modsætning til hr. Stinus, som mener, at det er synd at bruge anerkendelsesinstrumentet, dette hæderkronede instrument, til at udtrykke mishag over for andre stater, mener vi, at det vil være ganske fortrinligt at bruge instrumentet, i dette tilfælde til at udtrykke mishag over for USA, for naturligvis vil det blive opfattet sådan fra amerikansk side, og naturligvis vil det også blive opfattet sådan fra den side, som jeg ser repræsenteret i denne sals diplomatloger, nemlig fra satellit-regeringen i Saigon; jeg er overbevist om, at satellitregeringen i Saigon, hvis repræsentanter endnu har adgang til den danske diplomatloger, vil afbryde forbindelsen i tilfælde af, at vi optager en forbindelse med Nordvietnam.

Man kunne opholde sig et stykke tid ved, hvad der er sket i spørgsmålet om Indokina igennem den sidste halve snes år fra dansk side og i denne sal. Jeg kunne opholde mig meget længe ved det radikale venstre, som, hver gang forslaget om optagelse af diplomatisk forbindelse med Hanoi